

РЕШЕНИЕ

№ 20866

гр. София, 16.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110144757 по описа за 2022 година

Производство е образувано по искова молба, подадена от ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД срещу ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с която са предявени осъдителни иски с правно основание чл. 411 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 1126,50 лева, представляваща регресна претенция за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разходи по щета № 470421222207169 по имуществена застраховка „Булстрад Каско Стандарт“, ведно със законната лихва считано от дата на предявяване на исковата молба - 18.08.2022 г. до окончателно изплащане на вземането и сумата от 21,28 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 11.06.2022 г. до 17.08.2022 г.

В исковата молба се твърди, че на 11.02.2022 г., застрахован при ответника водач, паркирал л.а. „Пежо 308“, с рег. № ЕВ9267ВК на паркинга на кооперативния пазар в гр. Габрово, като при потегляне предприел маневра на заден ход, с което станал причина за ПТП с паркиращия л.а. „Ленд Ровър“, с рег. № ЕВ1900ВК, при което настъпило съприкосновения между задната броня на л.а. „Пежо 308“ и предния ляв калник и врата на л.а. „Ленд Ровър“. В резултат на описаното на втория автомобил били причинени имуществени вреди. Сочи се, че гражданската отговорност на виновния водач, управлявал л.а. „Пежо 308“, е била застрахована при ответника. За настъпилото ПТП излага, че е съставен двустранен констативен протокол, в който застрахования при ответника водач, признал вината си. Излага, че към дата на ПТП л.а. „Ленд Ровър“, с рег. № ЕВ1900ВК, е бил застрахован при ищцовото дружество по имуществена застраховка „Булстрад Каско

Стандарт“. Поддържа, че по заявление на водача, е заведена щета № 470421222207169, извършен оглед и опис на причинените щети. Твърди, че ремонтът на увредения автомобил, е възложен на доверен сервиз, като размерът на застрахователното обезщетение включващо стойността на сменените резервни части и извършените ремонтни услуги, е определен по фактурна стойност на автосервиз „Габрово-Авто“ ЕООД. Сочи, че с доклад на застрахователя е одобрена за изплащане сумата от 1 101,50 лв., която твърди, че е платена по сметка на автосервиза с платежно нареждане от 11.03.2022 г. Ищецът излага, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования собственик на увреденото имущество срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“. Сочи, че с регресна покана с изх. № 022776/04.05.2022 г., получена на 10.05.2022 г., поканил ответника да възстанови сумата от 1 126,50 лева, включваща платеното обезщетение и 25 лева ликвидационни разноски по определянето му, но в отговор на отправената покана с писмо изх. № 2818/08.06.2022 г. ответникът отказал плащане. Поради изложеното претендира и обезщетение за забава от 11.06.2022 г. до 17.08.2022 г. в размер на 21,28 лева. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Ответникът оспорва ПТП-то да е настъпило по вина на застрахования при него водач. Оспорва механизма на ПТП и съдържанието на двустранния констативен протокол, като относно последния излага, че същият няма обвързваща съда доказателствена сила. Излага също, че текстът „приемам вината“ в ДКП е изписан от лице, различно от подписалото се. Оспорва лицето Н. Кабакшиев да е управлявал л.а. „Пежо 308“ при настъпване на ПТП. Оспорва и представеното заявление за изплащане на обезщетение по щета, като излага, че същото е частен документ и обективира субективните твърдения на водача на л.а. „Ленд Ровър“. Сочи, че водачът на л.а. „Ленд Ровър“ има изключителна вина за настъпване на ПТП, т.к. същият се движел с превишена за пътните условия скорост, което не му позволило да предприеме своевременно намаляване на скоростта и спиране. Сочи също, че водачът на л.а. „Ленд Ровър“, преди да започне маневрата не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, и не се е съобразил с тяхното положение, посока и скорост на движение, както и че е нарушил правилата за разминаване и маневриране, уредени в ЗДвП. Евантуално твърди, че е налице съпричиняване, поради това, че водачът на л.а. „Ленд Ровър“ не е предприел намаляване на скоростта и спиране, не се е съобразил с особеностите на пътя, трафика и движението на другите участници. Оспорва претенцията и по размер. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът е сезиран с регресен иск с правно основание чл. 411 КЗ за заплащане на обезщетение за нанесени вреди от ПТП реализирано на 11.02.2022г. в гр. Габрово. За да

бъде основателен предявеният иск, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на ПТП, причинено виновно от водача на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ автомобил, наличието на вреди по застрахования по имуществена застраховка „Каско на МПС“ автомобил, причинно-следствената връзка между вредите и реализираното ПТП, наличие на валидни правоотношения към датата на ПТП по застраховка „Каско на МПС“ между ищеца и собственика на увредения автомобил и по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника относно отговорността на виновния водач, размера на дължимото обезщетение и изплащането му за отстраняване на вредите, а също така и изпадането на ответника в забава. Ответникът следва да докаже възраженията си за изключителна вина и за съпричиняване на вредите.

Страните по делото не спорят и с обявения за окончателен доклад по делото съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата, както и изплащането на застрахователното обезщетение от страна на ищеца.

Спорът се концентрира върху въпросите за механизма и вината за процесното ПТП, както и за размера на обезщетението. По тези въпроси съдът намира следното.

Механизмът на процесното ПТП се изяснява на първо място от приетия двустранен констативен протокол. От неговото съдържание се установява, че на 11.02.2022г. в гр. Габрово на „паркинг кооп. Пазар“ е настъпило ПТП между МПС „Ленд Ровър Рейндж Ровър Спорт“ с рег. № ЕВ1900ВК, управлявано от свидетеля П. Стойков и МПС „Пежо 308“ с рег. № ЕВ9267ВК, управлявано от свидетеля Н. К. /инструктор на учебен автомобил/, като според посочените обстоятелства, при които е възникнало произшествието в графа 12 от протокола, за МПС „Ленд Ровър“ то е настъпило при паркиране и при влизане в паркинг, а за МПС „Пежо 308“ – при излизане от паркинг. Според начертаната схема, при настъпване на произшествието МПС „Пежо 308“ се е движело по посока МПС „Ленд Ровър“ и е ударило последното странично. В забележките на протокола от страната на водача на МПС „Ленд Ровър“ е записано „при паркиране на превозно средство „А“ /“Ленд Ровър“/, водачът на „Б“ /“Пежо 308“/ тръгва на заден ход и ме удари в преден ляв калник и врата“. В забележките от страната на водача на МПС „Пежо 308“ е записано, че при паркиране внезапно се появява превозно средство № 1 /“Ленд Ровър“/ и последва удар. Приемам вината.“ Описаните щети по МПС „Ленд Ровър“ са лява врата и преден ляв калник, а щетите по МПС „Пежо 308“ са задна броня.

От показанията на свидетеля П. Стойков /водач на МПС „Ленд Ровър“/ се установява, че на 11.02.2022г. паркирал автомобила си на обществен паркинг на кооперативния пазар в гр. Габрово и навлизайки в паркоместото с периферното си зрение видял автомобил вляво, който бил паркирал напречно, бил учебен и в него тъкмо влизали няколко човека. Докато

свидетелят си откопчавал колана, водачът тръгнал на заден ход и го удари странично с неговата задна част в неговата лява врата и калник, подпрял се в него. След ПТП-то излязъл водачът на другия автомобил с думите „откъде се появи“, а свидетелят му отговорил, че се е появил от пътя. Свидетелят вече паркирал и искал да си откопчае колана и в този момент другият автомобил тръгнал. Свидетелят паркирал с предницата напред в редица от автомобили, като бил най-вляво, в началото на редицата. Бил паркирал на обозначеното място. Другият автомобил не се намирал на очертано паркомясто, бил учебен и се управлявал от инструктор. В момента в който свидетелят паркирал, другият автомобил се намирал на около 2 метра разстояние от него. Свидетелят не бил запушил другия автомобил, защото на мястото, където той бил спрял, не било зона за паркиране – зоната била там, където паркирал свидетелят. Мястото, на което бил спрял другият автомобил, било нещо като разширение, което обхождало целия паркинг и от там преминавали автомобилите. Другият автомобил бил спрял направо на платното за движение на паркинга и около него нямало други автомобили. Потвърждава, че протоколът е подписан от него за участник „А“.

От показанията на свидетеля Н. К. /водач на л.а. „Пежо 308“/ се установява, че през 2022г. в центъра на Габрово бил с курсист в учебния автомобил. Курсистът управлявал автомобила и при паркиране ударил друг автомобил. Курсистът и свидетелят тръгнали назад, за да паркират, и другият автомобил се появил внезапно между тях и паркоместата и не могли да отреагират. Свидетелят и курсистът се движели към паркомястото на заден ход, а другият автомобил влязъл на паркинга през паркоместата и последвал контакт, като неговият автомобил се ожулил в бронята на учебния автомобил. В момента на съприкосновението, свидетелят спрял автомобила. Паркингът бил добре очертан, сравнително нов, но имало друго обособено място за влизане в него, откъдето другият автомобил могъл да влезе. Курсистът бил тръгнал, за да влезе в паркомястото, бил насочил автомобила натам. Другият автомобил не се опитвал да паркира, той влизал към паркинга, като преминавал през паркоместата. Ако бил искал да заходи за паркиране на паркомястото, той щял да заходи с маневра с готовност за спиране, а той навлязъл с висока скорост. Дали вече бил очаквал, че ще го забележат и ще предприемат маневра за спиране, било друг въпрос. Свидетелят издърпал леко автомобила, за да може курсистите да слязат и написали двустранен констативен протокол. Потвърждава, че подписът за участник „Б“ е негов и текстът е написан от него. Посочил, че приема вината, което означавало, че приема, че не могъл да отреагира на ситуацията и да спре. Паркомястото било разчертано по посока на движението на другия автомобил.

От приетото експертно заключение по съдебно-автотехническата експертиза се установява, че от техническа гледна точка, вредите по МПС „Ленд Ровър“ са при причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Механизмът на ПТП според двустранния протокол е следният: На 11.02.2022г. водачът на л.а. „Ленд Ровър“ се движи на територията на паркинг на „Кооперативен пазар“ в гр. Габрово, където водачът предприема маневра за паркиране на обособено паркомясто. По същото време водачът на л.а. „Пежо 308“, намиращ се отляво и напречно разположен на л.а. „Ленд Ровър“ предприема маневра за движение на заден ход на територията на паркинга. Траекториите на движение на двете МПС се пресичат

и настъпва удар между тях. Вещото лице е установило, че скоростта на движение на МПС „Пежо 308“ е била около 5-7 км/ч, докато скоростта на движение на МПС „Ленд Ровър“ е била около 10 км/ч. При липса на ограничителни знаци, максимално позволената скорост е била 50 км/ч. Водачите са имали видимост един към друг, няма данни относно състоянието на пътното платно. Причините за настъпване на ПТП и възможностите за предотвратяването му от двамата водачи не могат да се определят чрез технически способ от вещото лице и зависят от това чии показания ще бъдат възприети като достоверни. В проведеното на 13.06.2023г. открито съдебно заседание вещото лице е уточнило, че във всички случаи автомобил „Ленд Ровър“ е бил в движение към момента на произшествието, но не може да се каже кой от автомобилите в кой момент е потеглил. При всички положения, водачите са имали видимост един към друг.

Въз основа на така събраната доказателствена съвкупност съдът намира, че следва да бъде кредитиран механизмът на произшествието, описан в показанията на свидетеля П. Стойков, водач на МПС „Ленд Ровър“, тъй като се намира в пълно съответствие с изложените обстоятелства в двустранния констативен протокол, съставен от двамата свидетели непосредствено след настъпване на произшествието. Както беше посочено по-горе, в графа 12 „обстоятелства“ при които е настъпило ПТП, за МПС „Ленд Ровър“ изрично е записано, че произшествието е настъпило при паркиране и влизане в паркинг, докато за МПС „Пежо 308“ е записано, че е настъпило при излизане от паркинг. Автентичността и съдържанието на протокола е потвърдено от двамата свидетели в показанията им. При това положение не могат да бъдат кредитирани показанията на св. Н. К., че МПС „Ленд Ровър“ се бил движил с висока скорост през паркоместата без намерение да паркира, докато той /респ. неговият курсист/ извършвал маневра за паркиране на паркомястото. В двустранния протокол не е отбелязано МПС „Пежо 308“ да е извършвало паркиране, а излизане от паркинг или от паркирано състояние. Действия по паркиране са отбелязани единствено по отношение на МПС „Ленд Ровър“. Освен това, видно от показанията на св. К., паркомястото е било разчертано именно по посока на движението на МПС „Ленд Ровър“.

Наред с това, показанията на свидетеля, че другият автомобил се е появил внезапно с висока скорост, се опровергават от доказателствата по делото, доколкото скоростта на МПС „Ленд Ровър“ според експертното заключение е била около 10 км/ч. Нелогично звучат и показанията на св. К., че св. Стойков навлязъл в паркомястото през други паркоместа, защото ако наистина на паркинга е имало достатъчно други свободни паркоместа, през които свидетелят да премине, липсва логична причина свидетелят да премнава транзитно през тях, за да паркира именно на паркомястото, в непосредствена близост до което е имало напречно спрял учебен автомобил, и особено ако към този момент учебният автомобил вече е бил започнал да се движи на заден ход, както твърди св. К.. Подобна надпревара за заемане на едно конкретно паркомясто от достатъчно свободен паркинг, при това с движещ се назад учебен автомобил, противоречи на формалната житейска логика.

От значение е и фактът, че за разлика от МПС „Ленд Ровър“, МПС „Пежо 308“ се е движело на заден ход, а съгласно чл. 40, ал. 2 ЗДвП, по време на движението си назад

водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Следователно именно водачът на движещия се на заден ход автомобил е имал задължението да осигури безопасността на останалите участници в движението, като следи през цялото време дали пътят зад автомобила е свободен. В случая от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства не се установява водачът на МПС „Пежо 308“ да е изпълнил това свое задължение, доколкото според показанията, той не е възприел паркиращото МПС „Ленд Ровър“, въпреки наличието на ясна видимост към него, а както беше изложено по-горе, по делото се установи, че последното не се е появило внезапно с висока скорост, както твърди свидетелят К..

При това положение съдът приема за установено от събраната по делото доказателствена съвкупност, че причина за настъпване на процесното произшествие е поведението на водача на застрахованото при ответника МПС „Пежо 308“, който при движение на заден ход не се е убедил, че пътят зад автомобила му е свободен и с това е предизвикал ПТП с паркиращото в този момент на паркоместото зад него МПС „Ленд Ровър“. Доколкото по делото не са налице данни водачът на паркиращото МПС „Ленд Ровър“ да е допринесъл по някакъв начин за настъпване на произшествието с движещия се на заден ход към него автомобил, релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите също е неоснователно.

Както беше посочено, от експертното заключение по САТЕ, което съдът кредитира при условията на чл. 202 ГПК като пълно, ясно и компетентно изготвено в съответствие с останалите доказателства по делото се установява, че всички увреждания по МПС „Ленд Ровър“ се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на произшествието. Според експертното заключение стойността, необходима за възстановяване на вредите, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 888,38 лева. В проведеното на 13.06.2023г. открито съдебно заседание вещото лице е уточнило, че разликата между средните пазарни цени и стойността на вредите по представената с исковата молба фактура от официален сервиз се дължи на обстоятелството, че средната пазарна стойност на труда /сервизен час/ е 20 лева към датата на ПТП, докато стойността по фактурата на официалния представител е 33 лева за сервизен час. Вещото лице е посочило, че по делото липсват данни дали автомобилът е бил в гаранция към датата на ПТП с оглед необходимостта от извършване на ремонта в официален сервиз.

От приетото писмо от „Кей Би Си Лизинг“ ЕООД /с предишно наименование „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД/ с приложения към него договор за продажба на автомобили от 09.03.2018г. и поръчка № 1 към него, обаче, се установява, че л.а. „Ленд Ровър“, модел „Рейндж Ровър Спорт“ с рама № SALWA2BK1JA194088, какъвто е и номерът на рамата на застрахования при ищеца автомобил, е с предоставена от „Мото Пфое“ ЕООД производствена гаранция от 60 месеца /т.е. 5 години/ без ограничение в пробега от датата на предаване на автомобила. Видно от експертното заключение по САТЕ, към датата на ПТП автомобилът е бил на 3 години, 10 месеца и 12 дни считано от датата на първоначалната му

регистрация, поради което е бил в гаранционен срок. Ако увреденият автомобил е бил в гаранционен срок, обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се заплатят в оторизиран сервиз, щом това е условие за запазване на правата по гаранцията. В този случай се приема, че с оглед периода на експлоатация, считано от годината на производство на автомобила /3 или 5 или 7 години в зависимост от конкретно определения от продавача или производителя гаранционен срок/, този автомобил обективно има характеристиките на нов, както и всички негови съставни части са нови и оригинални. Следователно при тази хипотеза /каквато е и настоящата/, при настъпване на застрахователно събитие, увреденото лице ще бъде изцяло удовлетворено ако бъдат изцяло заменени повредените авточасти с нови оригинални такива в официалния сервиз на марката.

Ето защо съдът приема, че в случая са приложими цените за труд /сервизен час/ на официалния сервиз, отразени в представената с исковата молба фактура, а не средната пазарна цена за всички сервиси. При това положение съдът намира, че предявената регресна претенция за заплатеното за ремонта на автомобила обезщетение в размер на 1101,50 лева се явява доказана по основание и размер. На основание чл. 411 КЗ, регресното вземане обхваща и обичайните разноски за определяне на обезпечението, чиито размер в случая от 25 лева, не надхвърля обичайния.

Предвид гореизложеното, предявеният осъдителен иск за сумата от общо 1126,50 лева е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

На следващо място от приетата извънсъдебна покана по регресна претенция ведно с известие за доставянето ѝ се установява, че ищецът е поканил ответника да плати сумата от 1126,50 лева на 10.05.2022г. Тридесетдневният срок по чл. 412, ал. 3 КЗ е изтекъл на 10.06.2022г., но още преди това на 07.06.2022г. ответникът е отказал плащането с изпратеното от него писмо до ищеца. Следователно ответникът дължи лихва за забава за исковия период от 11.06.2022г. до 17.08.2022г., като по реда на чл. 162 ГПК съдът чрез използване на електронен лихвен калкулатор установи, че за този период законната лихва върху главницата от 1126,50 лева се равнява именно на 21,28 лева, какъвто е претендираният размер. Ето защо претенцията за мораторна лихва също следва да бъде уважена изцяло.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски има единствено ищецът. Същият е сторил разноски за държавна такса в размер на 100 лева, за депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 250 лева, за депозит за призоваване на свидетел в размер на 80 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 372 лева с ДДС, платено изцяло по банков път съгласно представените с исковата молба фактура и платежно нареждане /документите са издадени общо за две щети, поради което съдът присъжда само възнаграждението за процесната щета/. Размерът е в съответствие с чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ вр. пар. 2а от ДР на НМРАВ, поради което възражението за прекомерност е неоснователно. На ищеца следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 802 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, ж.к. „Д“, бул. „Г. М. Д“ № , да заплати на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, пл. „П“ № 5, на основание чл. 411 КЗ сумата от **1126,50 лева**, представляваща регресна претенция за платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разходи по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, нанесени върху л.а. „Ленд Ровър“ с рег. № от ПТП, настъпило на 11.02.2022г. в гр. Г по вина на водача на застрахован при ответника по „Гражданска отговорност“ л.а. „Пежо 308“ с рег. № , щета № 470421222207169, ведно със законната лихва считано от 18.08.2022 г. до окончателно изплащане на вземането ; на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **21,28 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода от 11.06.2022 г. до 17.08.2022 г. и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **802 лева**, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____